

Sygn. akt I C 511/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Agnieszka Hreczańska - Cholewa

Protokolant Krzysztof Musiał

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko Ł. O.

o zapłatę I. uchyla nakaz zapłaty z dnia 10.11.2010 r.; II. zasądza od pozwanego Ł. O. na rzecz strony powodowej (...) S.A. we W. kwotę 58 101 zł 89 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy sto jeden złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 53541 zł 03 gr od dnia 29.05.2010 r. do dnia zapłaty; III. dalej idące powództwo oddala; IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 504,44 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; V. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. we W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy we Wrocławiu) kwotę 407,06 zł tytułem brakującej zaliczki na wynagrodzenie biegłego w części, w jakiej strona powodowa przegrała niniejszy proces.

Sygn. akt I C 511/12

UZASADNIENIE

Od powyższego nakazu pozwany wniósł zarzuty, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Pozwany zarzucił przedwczesność żądania pozwu, przedawnienie roszczenia, wypełnienie weksla niezupelnego in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem, nieudowodnienie podstawy żądania i wysokości roszczenia wynikającego ze stosunku podstawowego będącego podstawą dochodzonego roszczenia z weksla, oraz zaniżenie przez powoda wartości przedmiotu leasingu uzyskanej ze sprzedaży poleasingowej wpływającej na wysokość dochodzonego roszczenia. Wobec powyższego pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, zwolnienie go od kosztów procesu oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W ocenie pozwanego, zgodnie z dyspozycją art. 709¹⁵ k.c. przypadkach, w których korzystający obowiązany jest do zapłaty finansującemu wszystkich niezapłaconych rat z chwilą rozwiązania umowy leasingu na skutek jej wypowiedzenia, części przyszłych rat, powinny być odliczone od sumy niezapłaconych rat jako korzyści uzyskane przez finansującego wskutek obowiązku korzystającego zapłacenia finansującemu przyszłych rat przed umówionym terminem. jeżeli bowiem z chwilą rozwiązania umowy odpadł obowiązek finansującego kredytowania korzystającego nie powinno się już finansującemu należeć z tego tytułu wynagrodzenie (wyrok SN z dnia 9 września 2010 I CSK 641/2010).

Powyższe wskazuje, że powód nienależnie żąda nie tylko przyszłych nieuregulowanych rat leasingowych powiększonych o zdyskontowaną stopę procentową 10,4675% lecz także powinien przy formułowaniu żądania odjąć od dochodzonego roszczenia rzeczywistą wartość przedmiotu leasingu tj. wartość rynkową ciągnika siodłowego (...). Jak wskazują zapisy umowy leasingu operacyjnego wartość ciągnika siodłowego wynosiła na dzień 4 września 2007

roku 252.000 złotych netto. Ciągnik został przekazany powodowi w sierpniu 2008 roku, a więc niecały rok po zawarciu umowy leasingu, w bardzo dobrym stanie, z uwzględnieniem normalnego jego zużycia w okresie eksploatacji i jego wartość rynkowa wynosiła wtedy co najmniej 200.000 złotych netto. Należy podkreślić, że obecna cena tego pojazdu na 2012 rok wynosi około 75.000 złotych. Zatem nie jest możliwe by po roku eksploatacji ciągnik miał wartość sprzedażową w kwocie 54.276 złotych.

Powód w odpowiedzi wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy, oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zgodnie z deklaracją wekslową strona powodowa była uprawniona do wypełnienia weksla w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu z tytułu umowy leasingu, łącznie z odsetkami oraz kosztami z jakiego bądź tytułu powstałymi. Weksel został uzupełniony zgodnie z powyższym postanowieniem.

Powód podkreślił, że zobowiązanie wekslowe z weksla gwarancyjnego wystawionego przez pozwanego ma charakter samodzielny, abstrakcyjny i jest niezależne od podstawy prawnej jego zaciągnięcia. Stronie powodowej, jako posiadaczowi weksla, który jest pierwszym wierzycielem (remitentem) przysługuje do pozwanego jako wystawcy weksla zarówno roszczenie ze stosunku podstawowego, jak i z weksla. Strona powodowa wytoczyła więc powództwo w oparciu o stosunek wekslowy.

Po rozwiązaniu umowy pozwany uregulował jeszcze niewielką część zadłużenia w dniu 2 września 2008 roku. Wpłata ta pozostaje jednak bez wpływu na skuteczność rozwiązania umowy wobec istniejących nieuregulowanych należności z tytułu rat leasingowych i bezskutecznego upływu wyznaczonego przez stronę powodową terminu dodatkowego do ich uregulowania.

Wraz z oświadczeniem o rozwiązaniu umowy leasingu powód wezwał pozwanego do natychmiastowego zwrotu przedmiotu leasingu. Pojazd został przekazany stronie powodowej dopiero w dniu 2 października 2008 roku w wyniku czynności windykacyjnych podjętych na zlecenie strony powodowej. Niezwłocznie po odebraniu przedmiotu leasingu strona powodowa przystąpiła do procedury jego sprzedaży. Pojazd został sprzedany w dniu 17 marca 2010 roku za cenę 54.276 złotych. Pozwany nie brał udziału w procedurze sprzedaży pojazdu, nie wskazał potencjalnych nabywców przedmiotu leasingu, mimo że uprawnienie dla pozwanego w tym zakresie wynika z ogólnych warunków umowy leasingu.

W związku ze sprzedażą strona powodowa przystąpiła do rozliczenia umowy leasingowej. Wobec braku zapłaty przez pozwanego kwoty 175.791,27 złotych wynikającej z rozliczenia strona powodowa wypełniła weksel in blanco wystawiony przez pozwanego na zabezpieczenie wykonania umowy i wezwała pozwanego do jego wykupienia.

Powód wskazał, że na kwotę wskazaną w wekslu składają się następujące należności. Po pierwsze kwota 20.492,58 złotych, stanowiąca zaległość z faktur wystawionych zgodnie z umową tytułem rat leasingowych oraz tytułem zwrotu za obsługę w zakresie polisy ubezpieczeniowej. Po drugie kwota 129.550,56 złotych, która zgodnie z § 20 OWULO obejmuje przyszłe raty leasingowe wraz z wartością wykupu zdyskontowane wg. stopy 10,4675% w kwocie 183.826,88 złotych pomniejszone o wartość sprzedaży netto tj. 54.276 złotych.

Po trzecie na dochodzoną należność składają się odsetki od nieterminowych płatności według stanu na dzień 18 marca 2010 roku w wysokości 8.814,16 złotych

Po czwarte są to niezafakturowane koszty ubezpieczenia i podatku od środków transportu w kwocie 13.209,33 złotych. Strona powodowa wskazała, że była zobowiązana do zapłaty podatku od środków transportu dotyczącego przedmiotu leasingu, którego koszty winien ponieść pozwany. Zgodnie bowiem z § 19 OWULO leasingobiorca przyjął na siebie wszystkie opłaty, podatki i należności pozostające w bezpośrednim związku z umową leasingu operacyjnego lub przedmiotem leasingu. Leasingobiorca nie zwrócił jednak stronie powodowej kosztów podatku od środków transportu za okres od dnia rozwiązania umowy do dnia sprzedaży przedmiotu leasingu. Ponadto strona powodowa obciążyla pozwanego kosztami ubezpieczenia przedmiotu leasingu. Pozwany został obciążony tą składką w części dotyczącej

okresu po rozwiązaniu umowy do chwili sprzedaży przedmiotu leasingu. w ocenie strony powodowej poniesione koszty podatku od środków transportu oraz koszty ubezpieczenia stanowią szkodę jaką strona powodowa poniosła w związku z wcześniejszym rozwiązaniem umowy z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Po piąte 1.700 złotych kosztów windykacji. Mimo bowiem postanowień OWULO zobowiązujących pozwanego do natychmiastowego zwrotu przedmiotu leasingu oraz wezwania w tym zakresie nie przekazał on dobrowolnie tego przedmiotu, co zmusiło stronę powodową do podjęcia czynności windykacyjnych. Przedmiot leasingu został odzyskany przez podmiot działający na zlecenie strony powodowej i zwrócony leasingodawcy przez pracownika firmy windykacyjnej w dniu 2 października 2008 roku.

Po szóste 200 złotych kosztów ekspertyzy. Rzeczoznawca majątkowy wykonał bowiem na zlecenie powoda wycenę przedmiotu leasingu, mającą na celu ustalenie stanu technicznego przedmiotu leasingu, co było konieczne do przeprowadzenia procedury jego sprzedaży. Zgodnie z § 30 OWULO wszelkie koszty związane z odbiorem przedmiotu leasingu oraz dochodzeniem od leasingobiorcy świadczeń wynikających z umowy ponosi leasingobiorca.

Po siódme 1.724,32 złotych kosztów naprawy i przygotowania do sprzedaży.

Ponadto strona powodowa wskazała, że wyznaczyła pozwanemu dodatkowy termin do uregulowania należności w piśmie z dnia 9 czerwca 2008 roku. Bezskuteczny upływ tego terminu uprawniał ją więc do rozwiązania umowy z powodu okoliczności obciążających leasingobiorcę. Nieuzasadniony jest również podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wraz z umową pozwany podpisał deklarację wekslową wskazującą, że składa do dyspozycji strony powodowej weksel in blanco bez protestu, który może być wypełniony w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu strony pozwanej z tytułu umowy leasingu operacyjnego (...) łącznie z odsetkami oraz kosztami z jakiego bądź tytułu powstałymi oraz weksel ten opatrzyć datą płatności według swego uznania zawiadamiając o tym listem poleconym, nie później niż 7 dni przed datą płatności weksla. Weksel in blanco i deklaracja wekslowa zostały podpisane przez pozwanego Ł. O. w obecności J. K..

Dowód: deklaracja wekslowa – k. 4, kserokopia weksla – k. 14 (oryginał w depozycie tut. Sądu) , umowa leasingu nr (...) z dnia 4 września 2007 roku k. 41-43, Ogólne Warunki Umowy Leasingu Operacyjnego k. 44-46, harmonogram spłat k. 127-128, nota odsetkowa – 6; faktura z dnia 28.08.2007 r. – k. 129; zeznania Ł. O. – protokół rozprawy z dnia 19 czerwca 2012 roku od min. 00:11:38, zeznania K. K. – protokół rozprawy z dnia 2 października 2012 roku od min. 00:02:56;

Dowód: faktura z dnia 28.08.2017 r. – k. 129.

Bezspornym w sprawie jest, że pozwany nie uiścił części 8 raty i całości 9, 10 i 11 raty.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania – 131-134, rozwiązanie umowy z dowodem doręczenia – k. 135-136;

W dniu 13 września 2007 roku powód wystawił fakturę VAT za I ratę na kwotę 5.332,85 złotych z terminem płatności do 1 października 2007 roku. Pozwany wpłacił w dniu 1 października 2007 roku kwotę 1.580,82 złotych, a w dniu 15 października 2007 roku kwotę 3.676,04 złotych oraz 75,99 złotych. W dniu 18 października 2007 roku powód wystawił fakturę VAT z tytułu podatku na kwotę 500 złotych płatną do dnia 1 listopada 2007 roku. Pozwany dokonał wpłaty kwoty 500 złotych w dniu 22 listopada 2007 roku.

W dniu 15 października 2007 roku powód wystawił fakturę VAT za II ratę na kwotę 5.332,85 złotych płatną do dnia 1 listopada 2007 roku. Pozwany wpłacił w dniu 14 listopada 2007 roku kwotę 4852,55 złotych, a w dniu 22 listopada 2007 roku kwotę 480 złotych.

W dniu 14 listopada 2007 roku powód wystawił fakturę VAT za III ratę na kwotę 5.351,38 złotych płatną do dnia 1 grudnia 2007 roku. Pozwany w dniu 6 grudnia 2007 roku wpłacił całą kwotę.

W dniu 14 grudnia 2007 roku powód wystawił fakturę VAT za IV ratę na kwotę 5.351,38 złotych płatną do dnia 1 stycznia 2008 roku. Pozwany w dniu 3 stycznia 2008 roku wpłacił kwotę 1.586,31 złotych, a w dniu 10 stycznia 2008 roku kwotę 3.765,07 złotych.

W dniu 14 stycznia 2008 roku powód wystawił fakturę VAT za V ratę na kwotę 5.351,38 złotych płatną do dnia 1 lutego 2008 roku. Pozwany w dniu 13 lutego 2008 roku wpłacił kwotę 4.656,38 złotych, a w dniu 4 lutego 2008 roku kwotę 695 złotych.

W dniu 14 lutego 2008 roku powód wystawił fakturę VAT za VI ratę na kwotę 5.417,69 złotych z terminem płatności do dnia 1 marca 2008 roku. Pozwany w dniu 25 marca wpłacił całość należnej z tego tytułu.

W dniu 1 marca 2008 roku powód wystawił fakturę VAT z tytułu podatku na kwotę 1.250,50 złotych płatną do dnia 6 marca 2008 roku. Pozwany w dniu 28 kwietnia 2008 roku wpłacił 39,30 złotych, a w dniu 30 maja 2014 roku 1.211,20 złotych.

W dniu 14 marca 2008 roku powód wystawił fakturę VAT za VII ratę na kwotę 5.417,69 złotych z terminem płatności do dnia 1 kwietnia 2008 roku. Pozwany w dniu 30 maja 2008 roku wpłacił kwotę 2.531 złotych, a w dniu 18 czerwca 2008 roku kwotę 2.886,69 złotych.

W dniu 14 kwietnia 2008 roku powód wystawił fakturę VAT za VIII ratę na kwotę 5.417,69 złotych płatną do dnia 1 maja 2008 roku. Pozwany w dniu 25 czerwca 2008 roku wpłacił 562,61 złotych. W dniu 2 września 2008 roku wpłacił natomiast 2918,70 złotych.

W dniu 5 maja 2008 roku powód wystawił fakturę VAT z tytułu ubezpieczenia na kwotę 692,81 złotych płatną do dnia 30 maja 2008 roku.

W dniu 14 czerwca 2008 roku powód wystawił fakturę VAT za IX ratę na kwotę 5.492,59 złotych płatną do dnia 1 czerwca 2008 roku.

Dowód: nota odsetkowa k. 6-7;

Strona powodowa obciążyła nadto pozwanego fakturą VAT z dnia 13 czerwca 2008 roku tytułem opłaty leasingowej (...)za miesiąc czerwiec 2008 w kwocie 5.492,59 złotych z terminem płatności do dnia 1 lipca 2008 roku, która nie została uregulowana w całości, fakturą VAT z dnia 14 lipca 2008 roku tytułem opłaty leasingowej (...)za miesiąc lipiec 2008 roku w kwocie 5.492,59 złotych z terminem płatności do dnia 1 sierpnia 2008 roku która nie została uregulowana w całości. Pozwany nie uregulował również należności z faktury VAT nr (...)z tytułu opłaty leasingowej (...)w kwocie 1.936,38 złotych, faktury VAT nr (...)z tytułu opłaty leasingowej (...)w kwocie 5.492,59 złotych. Ponadto powód wystawił na rzecz pozwanego w dniach 16 maja 2008 roku, 16 czerwca 2008 roku, oraz 17 lipca 2008 roku faktury VAT na kwotę po 692,81 złotych każda tytułem kosztów ubezpieczenia, które to również nie zostały przez pozwanego zapłacone.

Dnia 27.04.2009r. strona powodowa obciążyła stronę pozwaną notą odsetkową z tytułu nieterminowych spłat rat leasingowych na kwotę 8.814,16 złotych.

Strona powodowa poniosła po rozwiązaniu umowy leasingu do dnia sprzedaży przedmiotu leasingu koszty związane z podatkiem od środków transportu w kwocie 3.578, 49 złotych oraz koszty ubezpieczenia w kwocie 9.621,83 złotych.

Dowód: faktura VAT z dnia 16 czerwca 2008 roku k.167, faktura VAT z dnia 13 czerwca 2008 roku k. 168, faktura VAT z dnia 16 lipca 2008 roku k. 169, faktura VAT z dnia 14 lipca 2008 roku k. 170, faktura VAT z dnia 5 października 2008 roku k. 158 nota odsetkowa – k. 6-7, wezwanie do zapłaty z dnia 9 czerwca 2008 roku k. 131-132, protokół

przekazania przedmiotu leasingu k. 137, zlecenie interwencji i zabezpieczenia obiektu k. 160-161, raport z wykonania zlecenia k. 162, deklaracja na podatek od środków transportu, polecenie przelewu – 171-182, zestawienie 183-195, polisa, certyfikat, rozliczenie, 145-157;

Wobec faktu, iż pozwani nie zwrócili leasingowego pojazdu po otrzymaniu pisma z dnia 17.07.2008 r. strona powodowa zleciła podjęcia czynności windykacyjnych. Pracownicy firmy udali się do miejsca zamieszkania pozwanego. Ustalono, że pozwany odprowadzi pojazd na parking strony powodowej, co nastąpiło w dniu 2 października 2008 roku. Z tytułu usług windykacyjnych strona powodowa poniosła koszty w wysokości 1 700 zł.

W chwili odebrania przedmiotu leasingu przebieg pojazdu wynosił 149.290 km. Po odebraniu strona powodowa dokonała wyceny przedmiotu leasingu. Rzeczoznawca określił wartość przedmiotu leasingu na kwotę 148.100 złotych netto. Strona powodowa zapłaciła rzeczoznawcy tytułem wyceny przedmiotu leasingu kwotę 200 zł. Pojazd został wystawiony przez powoda do sprzedaży za kwotę 159.000 złotych. Wobec braku ofert za wskazaną cenę pojazd został kilkakrotnie przeceniany, a następnie w dniu 17 marca 2010 roku strona powodowa sprzedała przedmiot leasingu za kwotę 54.276 złotych netto.

Strona powodowa nie powiadomiła pozwanego o działaniach podjętych w celu sprzedaży przedmiotu leasingu.

Dowód: zeznania M. S. – protokół rozprawy z dnia 2 października 2012 roku od min 00:12:46, zeznania S. G. – protokół rozprawy z dnia 4 stycznia 2013 roku od min 00:02:22, zeznania M. O. – protokół rozprawy z dnia 19 czerwca 2012 roku od min 00:02:00, protokół przekazania przedmiotu leasingu – k. 137, faktura VAT z dnia 17 marca 2010 roku wraz załącznikiem k. 138-142, zestawienie k. 143;

Wartość przedmiotu leasingu na dzień jego wydania, to jest 2 października 2008 roku wynosiła, przy uwzględnieniu jego przebiegu 150.400 złotych netto.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów wraz z opiniami uzupełniającymi k. 313-321, 340-341, 377-381;

Strona powodowa zleciła spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...), oraz spółce jawnej (...) badanie techniczne pojazdów, w tym pojazdu (...), który był przedmiotem leasingu. Za wykonanie badań trzech pojazdów została obciążona kwotą 527,99 złotych oraz za badanie i przegląd techniczny 15 pojazdów kwotą 4.245,60 złotych.

Dowód: faktura VAT z dnia 11 października 2008 roku k. 165, faktura VAT z dnia 16 marca 2010 roku k. 164;

Zdyskontowane przyszłe opłaty leasingowe, które strona pozwana zobowiązana byłaby opłacić, gdyby umowa leasingu nie została rozwiązana wynoszą 183.826,88 złotych.

Bezsporne

Dnia 13 maja 2010 roku strona powodowa wezwała stronę pozwaną do wykupienia w dniu 28 maja 2010 roku weksła wypełnionego na kwotę 175.791,27 złotych w związku z nieuregulowaniem należności wynikających z umowy leasingu nr (...) pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do wykupienia weksła wraz z dowodem nadania – k. 5 i 8;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Strona powodowa wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 175.791,27 złotych wynikającej z weksła własnego in blanco podpisanego przez pozwanego i wypełnionego przez stronę powodową na sumę odpowiadającą zadłużeniu, które powstało w związku z rozwiązaniem umowy leasingu nr (...). Zgodnie z twierdzeniami strony powodowej suma wekslowa, na jaką weksel został wypełniony, odpowiada faktycznemu zadłużeniu z tytułu umowy leasingu. Pozwany

podniósł w zarzutach bezzasadność wypełnienia weksla oraz podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz brak skutecznego wypowiedzenia umowy leasingu, czym przeniosła spór na płaszczyznę stosunku podstawowego, czyli roszczeń wpływających z umowy leasingu nr (...).

W niniejszej sprawie bezspornym było, że strony wiązała umowa leasingu nr (...), której przedmiotem był ciągnik siodłowy marki (...). Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do oceny, czy istniały, w oparciu o umowę leasingu, podstawy do wypełnienia weksla in blanco na dochodzoną pozew kwotę, a także ocena, czy umowa została skutecznie wypowiedziana przez powoda.

W pierwszej kolejności należało odnieść się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia. Stwierdzić należy, że zarzut ten jest bezzasadny. Racje ma w tym zakresie powód wskazując, że wskazane przez pozwanego odesłanie do przepisów o umowie najmu zawarte w art. 709¹⁷ § 2 k.c. nie ma wpływu na termin przedawnienia roszczeń z umowy leasingu. Przepis ten odsyła bowiem do odpowiedniego stosowania przepisów o umowie najmu w szeroko rozumianej odpowiedzialności za wady. W szczególności nie wskazuje by odpowiednie stosowanie miało dotyczyć terminu przedawnienia roszczeń z umowy leasingu. Przepisów dotyczących umowy najmu nie stosuje się więc do należności dochodzonych przez stronę powodową w niniejszym postępowaniu. Wskazać należy, że części kodeksu cywilnego, dotyczącego umowy leasingu (art. 709¹ i następne k.c.) nie znajdują się żadne szczegółowe regulacje dotyczące przedawnienia. Roszczenia te przedawniają się zatem w myśl przepisów ogólnych (art. 118 k.c.), czyli dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz świadczeń okresowych z upływem lat 3. Skoro zatem umowa leasingu została rozwiązana w dniu 17 lipca 2008 roku, a pozew został wniesiony w dniu 28 października 2010 roku trzyletni termin przedawnienia nie upłynął.

Sąd uznał także, że strona powodowa skutecznie wypowiedziała łączącą strony umowę. Zgodnie z brzmieniem § 20 OWULO leasingodawca może rozwiązać umowę zawartą z leasingobiorcą ze skutkiem natychmiastowym, po uprzednim wyznaczeniu leasingobiorcy dodatkowego terminu na piśmie, o ile opóźnienie w zapłacie którejkolwiek opłaty przekroczy 14 dni. Strona powodowa, wobec zażalenia przez pozwanego z zapłatą trzech rat leasingowych, w dniu 9 czerwca 2008 roku wystosowała do pozwanego stosowne wezwanie, w którym wyznaczyła mu 3- dniowy termin na uregulowanie zaległości z zagrożeniem, że w braku płatności umowa zostanie rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym, której to okoliczności pozwany nie kwestionował.

Zgodnie z art. 709¹⁵ w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich, przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed terminem umówionym i rozwiązania umowy leasingu. Natychmiastowa, to jest z chwilą rozwiązania umowy leasingu wskutek jej wypowiedzenia zapłata finansującemu przez korzystającego wszystkich przewidzianych w umowie, a nieuiszczonych rat ma na celu przywrócenie takiego stanu, w jakim finansujący znajdowałby się, gdyby korzystający należycie wykonywał umowę leasingu i nie dał powodów do jej przedwczesnego zakończenia. Pełni zatem funkcję odszkodowawczą za szkodę wyrządzoną finansującemu wskutek naruszenia przez korzystającego umowy leasingu z przyczyn, za które on odpowiada (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2008 roku I CSK 354/2007 OSNC 1008/D poz. 116). Korzyść finansującego z rozwiązania umowy wyraża się w zyskach wynikających z odzyskania rzeczy będącej jej przedmiotem i zadysponowania nią w postaci sprzedaży czy też oddania do odpłatnego używania bądź korzystania. Reguła ta znalazła także swój zapis w § 20 ust. 1 i 3 OWU, stanowiący, że w przypadku rozwiązania umowy leasingu leasingodawcy przysługuje m.in. prawo żądania zapłaty wszystkich pozostałych opłat leasingowych pomniejszonych o wartość uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu, chociaż z dodatkowym zastrzeżeniem - o ile sprzedaż ta odbędzie się w terminie 60 dni od daty przejęcia przedmiotu leasingu.

Przy wykładni art. 709¹⁵ k.c. akceptację zyskał pogląd, że przez korzyści uzyskane przez leasingodawcę w wyniku wcześniejszego rozwiązania umowy, które są związane z obowiązkiem zapłaty pozostałych rat wynagrodzenia przez leasingobiorcę, należy w szczególności rozumieć wartość odzyskanego przez finansującego przedmiotu leasingu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2011 roku I CSK 715/10). Jednocześnie należy mieć na względzie, że

przez cały okres obowiązywania umowy, jej przedmiot pozostaje własnością leasingodawcy, w związku z czym w istocie rzeczy zwrócenie przedmiotu leasingu przez leasingobiorcę nie wiąże się z powiększeniem majątku leasingodawcy, lecz sprowadza się do możliwości zadysponowania rzeczą i wypracowania zysku niezależnego od otrzymania od leasingobiorcy dalszych opłat leasingowych w pełnej wysokości przewidzianej rozwiązana umową. Wartość samochodu w dacie jego zwrócenia przez leasingobiorcę podlega uwzględnieniu na poczet korzyści uzyskanych przez leasingodawcę w całości przede wszystkim dlatego, że stosownie do art. 709¹ k.c. łączna wysokość opłat, które leasingodawca zobowiązał się uiścić w zamian za możliwość korzystania z rzeczy, nie może być mniejsza niż cena albo wynagrodzenie za jej nabycie przez leasingodawcę. Konstrukcja omawianych przepisów została więc oparta na założeniu, że rzecz zwrócona po upływie okresu, na jaki umowa została zawarta, tj. po zapłaceniu przez leasingobiorcę całego wynagrodzenia należnego leasingodawcy, jest zużyta do tego stopnia, że nie powinna przedstawiać realnej wartości. W wypadku, gdy przedmiotem leasingu jest pojazd mechaniczny, po wykonaniu umowy jego wartość nie powinna przekraczać ceny złomu. Odzyskanie przez leasingodawcę możliwości dysponowania własnym pojazdem, spowodowane rozwiązaniem umowy z winy drugiej strony, nie jest więc przeszkodą do zaliczenia całej wartości samochodu do korzyści podlegających odliczeniu od świadczenia obciążającego leasingobiorcę (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 września 2012 roku I ACa 255/12 LEX nr 1238196).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że na podstawie zawartej umowy leasingodawca oddał stronie pozwanej do używania ciągnik siodłowy marki (...), natomiast strona pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia finansowego zgodnie z harmonogramem pieniężnym. Wskutek nieregulowania opłat leasingowych przez stronę pozwaną umowa pomiędzy stronami została rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym. Po rozwiązaniu umowy leasingu i sprzedaży pojazdu w marcu 2010 r. strona powodowa dokonała rozliczenia umowy. Pozwany zakwestionował zasadność wypełnienia weksła na taką kwotę. W odpowiedzi strona powodowa szczegółowo wskazała, w jaki sposób obliczyła sumę wekslową wskazując, że w wyniku rozwiązania umowy do zapłaty przez stronę pozwaną pozostały następujące należności: kwota 129.550, 56 złotych z tytułu zdyskontowanych przyszłych rat wraz z wykupem, pomniejszona o wartość sprzedaży netto w kwocie 54.276 złotych, kwota 8.814,16 złotych tytułem odsetek ustawowych; kwota 20.492,58 złotych tytułem zafakturowanych i nieregulowanych opłat leasingowych, kwota 1.700zł tytułem poniesionych kosztów działań windykacyjnych, - kwota 13.209,33 złotych tytułem podatku od środków transportu oraz kosztów ubezpieczenia, a nadto kwota 200zł tytułem kosztów wyceny przedmiotu leasingu.

W ocenie Sądu sposób rozliczenia umowy leasingu częściowo jest sprzeczny z łączącą strony umową leasingu oraz art. 709¹⁵ k.c. Strona powodowa dokonała rozliczenia umowy leasingu w oparciu o OWULO wskazując, że od kwoty należnych przyszłych rat w bezspornej wysokości 18183 826,88 zł odjęła kwotę wynikającą ze sprzedaży przedmiotu leasingu w marcu 2010 r. w wysokości netto – 54 276 zł . Zgodnie z § 20 ust.3 OWULO (...) wysokość pozostałych do uiszczenia opłat pomniejsza się o wartość netto (bez podatku VAT) uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu, o ile sprzedaż ta odbędzie się w terminie 60 dni od daty przejęcia przedmiotu leasingu. Wskazany przepis ma zatem zastosowanie w ściśle określonym terminie. Strona powodowa przejęła przedmiot leasingu dnia 2 października 2008 roku, a jego sprzedaż miała miejsce dnia 17 marca 2010 roku, a więc po upływie ok. 1,5 roku. Oznacza to, że wskazana regulacja nie ma zastosowania w niniejszej sprawie i rozliczając umowę strona powodowa powinna winna kierować się dyspozycją art. 709¹⁵k.c., który stanowi, że w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Strona powodowa była zatem zobowiązana do pomniejszenia zadłużenia strony pozwanej o uzyskane korzyści istniejące w dniu, w którym rozliczenie umowy stało się możliwe, a więc po przejęciu przedmiotu leasingu. Jak wyżej wskazano, korzyścią podlegającą odliczeniu jest wartość przedmiotu leasingu z dnia jego odzyskania przez stronę powodową, gdyż od tego momentu strona powodowa mogła tym pojazdem faktycznie dysponować. W chwili zwrotu przedmiotu leasingu jego wartość wynosiła zgodnie z opinią rzeczoznawcy 150.400zł netto. Podkreślić należy, że po odzyskaniu przedmiotu leasingu strona powodowa była zobowiązana do dokonania rozliczenia z leasingobiorcą,

przy uwzględnieniu zapisu § 20 ust. 3 UWU, który ustalał sposób rozliczenia, w przypadku sprzedaży pojazdu w terminie 60 dni od daty jego przejęcia. Jeżeli w tym terminie doszłoby do sprzedaży pojazdu, wartością obowiązującą była uzyskana cena netto. Fakt, iż strona powodowa nie dokonała sprzedaży zwróconego pojazdu we wspomnianym terminie nie oznacza, że obowiązek rozliczenia umowy leasingu został odroczony na bliżej nieokreślony termin w przyszłości. Brak jest w szczególności jakichkolwiek podstaw w świetle łączącej strony umowy, ażeby rozliczenie to było uwarunkowane sprzedażą przedmiotu leasingu. Przyjęcie odmiennej koncepcji powoduje, że leasingobiorca nie tylko zobowiązany jest zapłacić na rzecz leasingodawcy wszystkie należne mu w przyszłości raty, które jak wskazano wyżej nie mogą być niższe niż wynagrodzenie leasingodawcy za nabycie przedmiotu leasingu, ale nadto oddaje do dyspozycji leasingodawcy przedmiot leasingu przedstawiający konkretną wartość. W rozpoznawanej sprawie leasingodawca dochodzi należnych w przyszłości rat wraz z zawartością wykupu w wysokości 183 826,88 zł i jednocześnie uzyskuje do dyspozycji przedmiot leasingu – ową podlegającą rozliczeniu korzyść o wartości 150 400 zł netto. Należy jeszcze raz podkreślić, że zdaniem Sądu, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy z uwagi na treść łączącej strony umowy brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że obowiązek rozliczenia przez leasingodawcę umowy leasingu po zwróceniu przedmiotu leasingu był uzależniony od jego sprzedaży czy też oddania go w kolejny leasing. Brak zadysponowania przedmiotem leasingu po jego zwrocie nie może obciążać leasingobiorcy, w szczególności w sytuacji jaka miała miejsce w okolicznościach rozpoznawanej sprawy – niezawiadomienia pozwanego o czynnościach związanych ze sprzedażą przedmiotu leasingu. Przepis § 20 ust. 3 został wprowadzony do umowy, m.in. po to, ażeby zainteresowany uzyskaniem jak najlepszej ceny sprzedaży w okresie 60 dni pozwany, mógł przedstawić osoby zainteresowane kupnem przedmiotu leasingu.

W ocenie Sądy w ramach swobody umów strony mogą szczegółowo uregulować w umowie kwestie rozliczenia z poszanowaniem reguły zawartej w art. 709.15 k.c. W rozpoznawanej sprawie tego nie uczyniono i z tych względów Sąd przyjął do rozliczenia korzyść, jaka stanowiło dla strony powodowej wartość odzyskanego przedmiotu leasingu (por. Sąd Apelacyjny w Warszawie, wyrok z dnia 26.09.2012 r., I A Ca 255/12). Tak więc ostatecznie bezsporna kwota 183 826,88 zł obejmująca przyszłe odsetki wraz z wartością wykupu pomniejszono o wartość przedmiotu leasingu z dnia jego odzyskania przez stronę powodową – 150 400 zł, co stanowi kwotę **33 426,88 zł**.

W zakresie zaległych rat leasingowych strona powodowa zasadnie domagała się zapłaty brakującej kwoty 1936,38 zł z 8 raty oraz kwoty 16 477,77 zł tytułem sumy rat 9, 10 i 11 w wysokości 5 492,59 zł – łącznie **18 414,15 zł**. Brak było natomiast podstaw do obciążenia pozwanego kosztami ubezpieczenia pojazdu i podatku od środków transportu opłaconych po rozwiązaniu umowy. Obowiązek pokrycia wskazanych kosztów powstaje wobec leasingobiorcy jedynie w trakcie trwania umowy i trwa do chwili jej zakończenia. Zgodnie bowiem z §19 ust. 1 OWULO leasingobiorca przyjmuje na siebie wszelkie opłaty, podatki i inne należności pozostające w bezpośrednim związku z umową leasingu. Z kolei zgodnie z dyspozycją § 21 ust. 1 OWULO przedmiot leasingu podlega ubezpieczeniu na koszt leasingobiorcy przez cały czas trwania umowy. Wobec powyższego stwierdzić należy, że już sama umowa leasingu obciąża pozwanego jedynie zapłatą podatku i ubezpieczenia za okres trwania umowy. Nie można więc zasadnie rozciągać jej postanowień na czas po jej zakończeniu i bezzasadnie obciążać pozwanego kosztami ubezpieczenia pojazdu i podatku od środków transportu. Doprowadziłoby to do sytuacji, w której pozwany pomimo rozwiązania umowy, niedysponowania przedmiotem leasingu, nie mając żadnego wpływu na działania leasingodawcy (lub jego zaniechanie) prowadzące do sprzedaży czy dalszego leasingu przedmiotu umowy zostaje obciążony wspomnianymi kosztami po rozwiązaniu umowy za czas bliżej nieokreślony - w niniejszej sprawie ponad 1,5 roku od rozwiązania umowy. Tym samym brak było podstaw do dochodzenia wskazanej na podstawie postanowień OWULO. Nie sposób również stwierdzić, że chodziło tu o szkodę poniesioną przez stronę powodową na zasadach ogólnych (art.471 k.c.), skoro wspomniany wydatek obejmował okres ubezpieczenia pojazdu po rozwiązaniu umowy i łączył się z ubezpieczeniem dobrowolnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2012 roku V CSK 566/12 LEX nr 142861). Zresztą na taka okoliczność strona powodowa się nie powoływała.

W ocenie Sądu niezasadnym było również żądanie przez stronę powodową zapłaty kosztów badań technicznych pojazdu, naprawy i przygotowania do sprzedaży. Strona powodowa nie wykazała, w jakiej wysokości koszty te poniosła w zakresie pojazdu leasingowanego przez pozwanego. Do akt przedłożono jedynie zbiorcze faktury – z dnia 16.03.2010

r. obejmujący trzy pojazdy oraz dnia 11.10.2008 r. – obejmującą piętnaście pojazdów. Nie wiadomo, jaka część wskazanej na fakturach kwoty dotyczy przygotowania do sprzedaży przedmiotowego pojazdu marki (...). Podkreślić także należy, że czynności, za podjęcie których wystawiono wspomniane faktury dotyczyły przeglądów technicznych dokonanych po rozwiązaniu umowy i jako takie nie obciążały pozwanego. Jednocześnie nie sposób przyjąć, jak chce tego strona powodowa, że zobowiązanie do zapłaty wskazanej kwoty wynika z § 30 OWULO, jako koszt związany z odbiorem przedmiotu leasingu. Wiązały się one bowiem nie z odbiorem pojazdu, lecz z jego przyszłą sprzedażą. Strona powodowa nie wykazała także, ażeby dokonała napraw niezbędnych do sprzedaży pojazdu.

Zasadne natomiast było żądanie strony powodowej w zakresie zwrotu kosztów windykacji, jakie poniosła w związku z odbiorem przedmiotu leasingu w wysokości **1 700 zł**. Poza sporem pozostawało bowiem, że pozwany nie zwrócił pojazdu niezwłocznie po rozwiązaniu umowy, do czego był zobowiązany na podstawie OWULO. Pozwany odstawił pojazd na parking wskazany przez powoda dopiero wskutek interwencji firmy windykacyjnej, co potwierdzają jednocześnie zeznania ojca pozwanego M. O., który wskazał, że po przyjeździe pracowników windykacji ustalono wraz z nimi, że pojazd zostanie odstawiony przez pozwanego jak i samego pozwanego.

Na uwzględnienie zasługiwało także żądanie w wysokości **200 zł** z tytułu zwrotu kosztów wyceny pojazdu przez biegłego. Kwota ta nie była przez pozwanego a podstawę odpowiedzialności pozwanego w tym zakresie stanowi § 34 OWULO.

Na uwzględnienie w części zasługuje roszczenie strony pozwanej w zakresie odsetek od nieterminowej spłaty rat leasingowych. Jak wskazała strona powodowa w piśmie z dnia 16.05.2012 r. na kwotę wpisaną w wekslu z tytułu nieterminowej zapłaty rat leasingowych składa się m.in. kwota 8 814,16 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie rat leasingowych w ustawowej wysokości. Sposób ustalenia terminu płatności kolejnych rat określony został § 17 ust. 5 OWU, który stanowi, że w przypadku, gdy zapłata za przedmiot leasingu nastąpiła na rzecz dostawcy między 1 a 15 dniem miesiąca kalendarzowego, wówczas pierwsza opłata leasingowa płatna jest w terminie do pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zapłata za przedmiot leasingu, zaś kolejne opłaty leasingowe płatne są odpowiednio w terminach do pierwszych dni kolejnych miesięcy (a), w przypadku zaś, gdy zapłata za przedmiot leasingu nastąpiła na rzecz dostawcy między 16 a ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, wówczas pierwsza opłata leasingowa płatna jest w terminie do 15 dnia miesiąc następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zapłata za przedmiot leasingu, zaś kolejne opłaty leasingowe płatne są odpowiednio w terminach do 15 dnia kolejnych miesięcy (b). Biorąc pod uwagę datę zakupu przedmiotu leasingu przez stronę powodową – 28.08.2007 r. należy przyjąć, że pozwany zobowiązany był uiszczać raty do 15 dnia każdego kolejnego miesiąca. Przyjmując powyższe założenie Sąd ustalił, że zasadne jest roszczenie strony powodowej w zakresie odsetek:

- od I raty odsetki od kwoty 5.332,85 złotych za okres od dnia 16.09.2007 r. do 15.10.2007 r. i od kwoty 75,99 zł za okres od dnia 16.10.2007 r. do dnia 19.10.2007 r. – łącznie 54,89 zł (termin płatności 15.09.2007 r., wpłaty – w dniu 15.10.2007 r. kwota 5 256,86 zł, w dniu 19.10.2007 r. kwota 75,99 zł);

- od II raty odsetki od kwoty 5 332,85 za okres od dnia 16.10.2007 r. do dnia 14.11.2007 r. i od kwoty 561,09 zł od dnia 15.11.2007 r. do dnia 22.11.2007 r. – łącznie 56,33 zł (termin płatności 15.10.2007 r., wpłaty – w dniu 14.11.2007 r. kwota 4 771, 76 zł, w dniu 22.11.2007 r. kwota 561,09 zł);

- od raty III odsetki od kwoty 5.351,38 złotych od dnia 16.11.2007 r. do dnia 06.12.2007 r. (termin płatności 15.11.2007 r., wpłata w dniu 06.12.2007 r. kwoty 5 351,38 zł);

- od raty IV odsetki od kwoty 5.351,38 złotych od dnia 16.12.007 r. do dnia 03.01.2008 r. i od kwoty 3 765,07 zł od dnia 04.01.2008 r. do dnia 10.01.2008 r. – łącznie 45,60 zł (termin płatności 15.12.2007 r., wpłaty – w dniu 03.01.2008 r. kwota 1 586,31 zł i w dniu 10.01.2008 r. kwota 3 765,07 zł);

- od raty V odsetki od kwoty 5.351,38 złotych za okres od dnia 16.01.2008 r. do dnia 04.02.2008 r. i od kwoty 4 656,38 zł za okres od dnia 05.02.2008 r. do dnia 13.02.2008 r. – łącznie 53,99 zł (termin płatności 15.01.2008 r., wpłaty – w dniu 04.02.2008 r. kwota 695 zł i w dniu 13.02.2008 r. kwota 4 656,38 zł);

- od raty VI odsetki od kwoty 5 417,69 zł za okres od dnia 16.02.2008 r. do dnia 25.03.2008 r. – łącznie kwota 80,16 zł (termin płatności 15.02.2008 r., wpłata w dniu 25.02.2008 r. kwoty 5 417,69 zł);

- od raty VII odsetki od kwoty 5 417,69 zł za okres od dnia 16.03.2008 r. do dnia 30.05.2008 r., od kwoty 2 886,69 zł za okres od dnia 31.05.2008 r. do dnia 18.06.2008 r. – łącznie kwota 184,55 zł (termin płatności 15.03.2008 r., wpłata w dniu 30.05.2008 r. kwoty 2 531 zł i w dniu 18.06.2008 r. kwoty 2 886,69 zł);

- od VIII raty odsetki od kwoty 5 417,69 zł za okres od dnia 16.04.2008 r. do dnia 25.06.2008 r., od kwoty 4 855,08 zł za okres od dnia 26.06.2008 r. do dnia 02.09.2008 r. i od kwoty 1 936,38 zł za okres od dnia 03.09.2008 r. do dnia 18.03.2010 r. łącznie 619,40 zł (termin płatności 15.04.2008 r., wpłata w dniu 25.06.2008 r. kwoty 562,61 zł i w dniu 02.09.2008 r. kwoty 2 918,70 zł, od kwoty 1 936,38 zł kapitalizacja za okres od dnia 03.09.2008 r. do dnia 18.03.2010 r.);

- od IX raty odsetki od kwoty 5 492,59 zł za okres od dnia 16.05.2008 r. do dnia 18. 03.2010 r. – łącznie 1 206,57 zł (termin płatności 15.05.2008 r., brak wpłat, odsetki kapitalizowane na dzień 18.03.2010 r.);

- od X raty odsetki od kwoty 5 492,59 zł za okres od dnia 16.06.2008 r. do dnia 18.03.2010 r. – łącznie 1 138,63 zł (termin płatności 15.06.2008 r., brak wpłat, odsetki kapitalizowane na dzień 18.03.2010 r.);

- od XI raty odsetki od kwoty 5 492,59 zł za okres od dnia 16.07.2008 r. do dnia 18.03.2010 r. – łącznie 1071,67 zł (termin płatności 15.07.2008 r., brak wpłat, odsetki kapitalizowane nadzień 18.03.2010 r.).

Ostateczną łączną należność z tytułu skapitalizowanych odsetek wynosi **4 560,86 zł.**

Mając na uwadze powyższe rozważania i obliczenia, Sąd po rozpoznaniu zarzutów od nakazu zapłaty uchylił nakaz zapłaty z dnia 10 listopada 2010 roku i zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 58.101,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 53.441,03 złotych tj. od należności głównej od dnia 29 maja 2010 roku do dnia zapłaty, uwzględniając w tym zakresie żądanie pozwu. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu.

O zasadności żądania odsetek od dochodzonej należności wekslowej przesądza treść art. 481 § 1 k.c., wg którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek nie została z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Ponieważ termin płatności weksla został oznaczony na 28 maja 2010 roku., zasadne było naliczanie odsetek od dnia następnego, gdyż od tej chwili wobec opóźnienia w zapłacie wierzycielowi należą się odsetki.

O kosztach postępowania Sąd orzekł, w punkcie IV sentencji orzeczenia, na podstawie art.100 k.p.c. Sąd, mając na uwadze wynik postępowania – częściowe uwzględnienie żądań strony powodowej - rozdzielił koszty stosunkowo. Zasądzona na rzecz strony powodowej kwota stanowi 23 % kwoty objętej żądaniem pozwu. Strona powodowa poniosła koszty procesu w wysokości 5.815 złotych, w tym koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 zł oraz koszty opłaty od pozwu w wysokości 2 198 zł. 33 % tej kwoty wyraża się kwotą 1 918 zł. Pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3 617 zł, zaś 67 % tej kwoty to suma 2 423,39 zł. Różnica pomiędzy wskazanymi kwotami stanowi kwotę 504,44 zł, którą zasądzono na rzecz pozwanego. Wobec zwolnienia pozwanego od kosztów sądowych w sprawie koszty wynagrodzenia biegłego w wysokości 607,56 zł tymczasowo finansował Skarb Państwa. Ostatecznie, biorąc pod uwagę udział, w jakim strona powodowa przegrała proces (67 %), na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 z późn. zm), nakazano jej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 407,06 zł tytułem brakującej części zaliczki na wynagrodzenie biegłego (pkt V wyroku).